

Žaloba podaná dne 18. září 2010 — Nexans France v. Společný podnik Fusion for Energy

(Věc T-415/10)

(2010/C 301/93)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nexans France SAS (Clichy, Francie) (zástupci: J.-P. Tran Thiet a J.-F. Le Corre, advokáti)

Žalovaný: Společný evropský podnik pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy (Fusion for Energy)

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že zakázka byla udělena na základě řízení, během něhož byly porušeny zásady právní jistoty, ochrany legitimního očekávání, transparentnosti, rovného zacházení a řádné správy;
- určit, že žalovaný se dopustil právního omylu tím, že ponechal žalobkyni v nejistotě, pokud se jedná o rozhodnutí o odmítnutí její nabídky před jakýmkoli posouzením a tím, že ji informoval teprve dne 16. července 2010;
- určit, že žalovaný se dopustil právního omylu tím, že odmítl nabídku žalobkyně na základě článku 120.4 prováděcího nařízení k jeho finančnímu nařízení;
- prohlásit rozhodnutí ze dne 16. července za neplatné od samého počátku;
- prohlásit rozhodnutí ze dne 8. července za neplatné od samého počátku;
- prohlásit všechny právní akty za neplatné od samého počátku, které byly žalovaným přijaty následně po rozhodnutích ze dne 8. a 16. července;
- přiznat žalobkyni spravedlivou náhradu ve výši 175 453 eur navýšenou o úroky za období od vyhlášení rozsudku až do úplného zaplacení (s výhradou přesného určení výše zakázky a konečného výpočtu nákladů na právní zastoupení, které mohou být sděleny teprve po skončení tohoto řízení);
- podpůrně, pokud se ukáže, že v okamžiku vyhlášení rozsudku je nepravděpodobné, že bude zahájeno nové nabídkové řízení, přiznat žalobkyni spravedlivou náhradu ve výši 50 175 453 eur navýšenou o úroky za období od vyhlášení rozsudku až do úplného zaplacení (s výhradou

přesného určení výše zakázky a konečného výpočtu nákladů na právní zastoupení, které mohou být sděleny teprve po skončení tohoto řízení);

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně navrhuje zrušení rozhodnutí společného podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy, kterými byla odmítnuta nabídka předložená žalobkyní v rámci nabídkového řízení F4E-2009-OPE-18 (MS MG), jehož účelem bylo uzavření smluv na dodávku elektrického zařízení (Úř. věst. 2009/S 149-218279) a udělena zakázka jinému uchazeči. Žalobkyně krom toho žádá náhradu škody, která ji byla údajně způsobena napařenými rozhodnutími.

Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně několik žalobních důvodů vycházející z:

- porušení zásady právní jistoty a transparentnosti, jelikož žalovaný neinformoval žalobkyni, že její nabídku odmítne bez posouzení, pokud žalobkyně odmítne podepsat návrh smlouvy přiložený k zakázce, a rovněž neumožnil žalobkyni, aby se seznámila s povinnostmi, které ji byly uloženy jako uchazeči;
- porušení zásady legitimního očekávání v rozsahu, v němž žalovaný ujistil žalobkyni, že neodmítne automaticky nabídku, kterou předložila;
- porušení zásady rovného zacházení a zásady rovných příležitostí mezi uchazeči o veřejnou zakázku, jelikož:
 - nabídkové řízení bylo zorganizováno tak, aby zvýhodnilo uchazeče Consortium ICAS (úspěšný uchazeč), jelikož lhůty stanovené v rámci zakázky byly zjevně nedostatečné a nepřiměřené a uchazeči, kteří nedisponovali zvláštní výrobní linkou, kterou mělo Consortium ICAS, je nemohli reálně dodržet;
 - existoval konflikt zájmů, který mohl zvýhodnit uchazeče Consortium ICAS, jelikož osoba pracující pro člena Consortium ICAS se zúčastnila výběru nabídek a další osoba pracující pro člena Consortium ICAS se zúčastnila přípravy nabídkového řízení;
 - Consortium ICAS získalo informace, které jej zvýhodnily, jelikož osoba zaměstnaná u člena Consortium ICAS navštívila jako odborník na ITER továrny žalobkyně na Korsice, jakož i továrny na kabely v Číně a Japonsku;

- porušení zásady řádné správy a článků 84 a 94 finančního nařízení, jelikož se pokračovalo v hodnocení, i když zůstala pouze jedna nabídka a žalovaný nereagoval, i když jej žalobkyně informovala o konfliktu zájmů, který zvýhodňoval Consortium ICAS;
- právního omylu, kterého se dopustil žalovaný, když odmítl nabídku žalobkyně na základě čl. 120 odst. 4 prováděcího nařízení k jeho finančnímu nařízení, jelikož tento článek umožňuje automatické odmítnutí nabídky bez posouzení, pouze v případě, že nespĺňuje základní podmínku nebo zvláštní podmínku stanovenou v zadávací dokumentaci;
- skutečnosti, že údajná porušení právních předpisů způsobila žalobkyni přímou a určitou újmu, jejíž náhradu může požadovat.

—————

Žaloba podaná dne 13. září 2010 — Cortés del Valle López v. OHIM (HIJOPUTA)

(Věc T-417/10)

(2010/C 301/94)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: D. Federico Cortés del Valle López (Maliaño, Španělsko) (zástupce: J. Calderón Chavero, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. června 2010 ve věci R 175/2010-2;
- v důsledku toho zrušit rozhodnutí průzkumového referenta OHIM ze dne 24. listopadu 2009;
- vyhovět návrhovému žádání žalobce a
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení v případě, že bude mít námitky a zamítnout jeho návrhová žádání.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvek „¡Que bueno ye! HIJOPUTA“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 33, 35 a 39

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Neexistence porušení čl. 7 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009 ⁽¹⁾, neboť přihlašovaná ochranná známka není v rozporu s dobrými mravy.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

—————

Žaloba podaná dne 15. září 2010 — voestalpine a voestalpine Austria Draht v. Komise

(Věc T-418/10)

(2010/C 301/95)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: voestalpine AG (Linec, Rakousko), voestalpine Austria Draht GmbH (Bruck an der Mur, Rakousko) (zástupci: A. Ablasser Neuhuber a G. Fussenegger, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání žalobkyň

- zrušit rozhodnutí Komise K(2010) 4387 v konečném znění ze dne 30. června 2010 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP ve věci COMP/38.344 — ocel na předpjaté výztuže v rozsahu, v němž se dotýká žalobkyň;
- podpůrně, snížit pokutu uloženou žalobkyním v článku 2 rozhodnutí;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně napadají rozhodnutí Komise K(2010) 4387 v konečném znění ze dne 30. června 2010 ve věci COMP/38.344 — ocel na předpjaté výztuže. Napadeným rozhodnutím byly žalobkyním a dalším podnikům uloženy pokuty z důvodu porušení článku 101 SFEU, jakož i článku 53 Dohody o EHP. Podle Komise se žalobkyně účastnily trvající dohody, popřípadě se podílely na jednání ve shodě v odvětví oceli na předpjaté výztuže v rámci vnitřního trhu a EHP.

Na podporu své žaloby uplatňují žalobkyně tři žalobní důvody.